

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 209/05
28.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Dragiše Đorđevića, Sonje Manojlović i Dragana Aćimovića, kao članova veća, sa savetnikom Draganom Lužnjanim, kao zapisničarem, u krivičnom postupku protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i branilaca optuženog AA, adv.AB i adv.AV, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K. broj 103/04 od 29.11.2004.godine, u sednici veća održanoj na dan 28.3.2005.godine, u prisustvu branioca optuženog AA, adv.AB a u odsustvu uredno obaveštenog zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca AV, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i branilaca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Kruševcu K. broj 103/04 od 29.11.2004.godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Kruševcu K. broj 103/04 od 29.11.2004. godine optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja jednog krivičnog dela teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od osam godina, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru počev od 9.jula 2004.godine pa nadalje. Istom presudom obavezan je da plati na ime paušala 5.000 dinara i na ime troškova krivičnog postupka iznos od 122.209,30 dinara u roku od 15 dana računajući od dana pravnosnažnosti presude, dok su oštećeni BB i VV, GG, DD, ĐĐ i EE radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahteva upućeni na parnicu.

Protiv te presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Kruševcu zbog odluke o kazni sa predlogom da Vrhovni sud, kao drugostepeni, ožalbenu presudu preinači i optuženom AA izrekne strožu kaznu,

- branilac optuženog AA, adv.AB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakona i zbog odluke o kazni sa predlogom da Vrhovni sud, kao drugostepeni ožalbenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili pak da istu preinači u smislu žalbenog predloga i

- branilac optuženog AA adv.AV, zbog nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da Vrhovni sud ožalbenu presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Okružni javni tužilac u Kruševcu dopunio je svoju žalbu prilažući peticiju građana Opštine ŽŽ koji izražavaju svoje

nezadovoljstvo zbog kazne za koju smatraju da je isuviše blaga i da je ta peticija potpisana od strane 909 građana Opštine ŽŽ.

Republički javni tužilac u svom podnesku Ktž.br. 335/05 od 24.2.2005.godine predložio je da se uvaži žalba Okružnog javnog tužioca u Kruševcu i ožalbeni presuda preinači tako što će se optuženom AA izreći stroža kazna zatvora a da se žalbe branilaca ovog optuženog odbiju kao neosnovane.

Pošto je postupljeno u smislu člana 375. ZKP Vrhovni sud je održao sednicu veća o kojoj je uredno obavestio zamenika Republičkog javnog tužioca i branioca optuženog adv.AV, i kojoj je prisustvovao branilac optuženog adv. AB, na istoj razmotrio spise predmeta zajedno sa ožalbenom presudom, pa je po oceni navoda iz izjavljenih žalbi, stava Republičkog javnog tužioca datog u napred navedenom pisanom podnesku i stava branioca optuženog iz sednice veća, našao:

Žalbe su neosnovane.

U provedenom postupku nisu učinjene niti pobijana presuda sadrži one bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pa ni povrede krivičnog zakona na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, pazi po službenoj dužnosti, pa ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje u žalbi branioca optuženog adv.AB, jer je prvostepeni sud protivrečnost iz izreke oko vremena izvršenja krivičnog dela otklonio rešenjem o ispravci presude od 26.1.2005.godine kojim rešenjem je izvršena ispravka greške pri izradi presude i označeno kao vreme izvršenja vreme "oko 2,30 sati" pa je na taj način navod žalbe u odnosu na ovu povredu neosnovan, a neosnovan je i navod u žalbi istog branioca gde je prvostepeni sud učinio izreku presude protivrečnom samoj sebi kada je našao da optuženi "nije koristio desnu stranu kolovoza", a zatim utvrđuje "da je koristio i deo leve strane kolovoza" jer po oceni Vrhovnog suda u ovom slučaju se ne radi o protivrečnostima, već prvostepeni sud zaključuje da u jednom momentu optuženi nije koristio svoju desnu kolovoznu traku, već da je prešao u levu kolovoznu traku u kojoj je inače i došlo do kontakta između vozila kojim je upravljao optuženi i vozila kojim je upravljao sada pokojni PP. Takođe nema ni protivrečnosti u odnosu na utvrđenje suda o stepenu alkoholemije optuženog AA kritičnom prilikom, prvostepeni sud je dao i dovoljno razloga u odnosu na oblik vinosti sa kojim je optuženi izvršio predmetno krivično delo .

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u žalbama branilaca optuženog navodi se da su istovremeno bitne povrede odredaba krivičnog postupka doveli do pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i dalje se ukazuje da se presuda praktično zasniva samo na nalazu i mišljenju Tehnološkog fakulteta-Saobraćajni odsek iz ZZ, da ostale dokaze koji postoje prvostepeni sud nije cenio, da se nalaz i mišljenje veštaka iz Tehnološkog fakulteta u ZZ zasniva na proizvoljnostima, da je pogrešno utvrđeno da se mesto kontakta između vozila kojim je upravljao optuženi AA i vozila II kojim je upravljao JJ nalazi na početku traga grebanja na levoj kolovoznoj traci gledano u smeru kretanja vozila optuženog u dužini od 5,50 metara i udaljen od središnje uzdužne linije 0,60 centimetara, da je po stavu ove žalbe ovo odlučna činjenica ali da je ona pogrešno utvrđena i sledstveno tome dovela je do pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne osude. U odnosu na ovu okolnost u žalbi branioca optuženog navodi se da je tačno da taj predmetni trag postoji, ali kod činjenice da je od strane veštaka utvrđeno da je pneumatik sa prednjeg levog točka II odmah otpao, onda ostaje nejasno zašto u nastavku do zaustavljanja predmetnog vozila nema takvih tragova grebanja iako se radi o razdaljini od oko 36 metara i dalje da je upravo vozač tog vozila JJ izjavio da kada je izašao iz svog vozila da je primetio u neposrednoj blizini vozila otpalu gumu – pneumatik sa levog prednjeg točka. Po stavu ove žalbe i to je ključna okolnost, a takođe je ključno to što veštaci u svom nalazu utvrđuju najpre da na mestu kontakta nije bilo čvrstih prepreka a potom u odnosu na oštećenja na hladnjaku predmetnog vozila dozvoljavaju da je takvih prepreka bilo. U toj žalbi se dalje navodi da je i vozač vozila II JJ bio pod dejstvom alkohola od oko 1,40 primila i da on stoga nije bio običan svedok, da je njegov iskaz trebalo posebno ceniti i u žalbi se ukazuje da je njegov iskaz u suprotnosti sa nalazom i mišljenjem veštaka saobraćajne struke iz Tehnološkog fakulteta, zatim da je ovaj svedok govorio da je došlo do zanošenja njegovog vozila, međutim, da tragovi zanošenja od strane njegovog vozila na licu mesta nisu utvrđeni. Dalje se ukazuje da u ovom slučaju nije vršena simulacija predmetne saobraćajne nezgode u vremenu i prostoru što je propust od strane veštaka i da po stavu ove žalbe tragovi zanošenja u zoni uzdužne linije koja deli kolovoz ne potiču od desnog točka vozila kojim je upravljao optuženi već od levog točka i tu okolnost su veštaci pogrešno utvrdili. Prvostepeni sud nije imao u vidu i ostale dokaze i tragove i to posebno u vidu otpalog stakla na mestu sudara, tako da je mogao uz pomoć drugih dokaza da utvrdi najverovatnije mesto kontakta i zbog toga ova žalba predlaže da se obavi novo veštačenje od strane veštaka saobraćajne struke, da je ostalo neutvrđeno da li su lica koja su nastradala u ovoj saobraćajnoj nezgodi bila vezana pojasevima u vozilu, te zatim da li je i u kojoj meri svedok JJ doprineo da dođe do ove saobraćajne nesreće jer je bio pod dejstvom alkohola.

Izloženi žalbeni navodi branilaca optuženih u odnosu na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, po oceni Vrhovnog suda su neosnovani.

Prvostepeni sud je pravilno iz izvedenih dokaza za nesumnjivo utvrdio da je optuženi bio pod dejstvom alkohola, da je ta alkoholisanost kompromitovala njegove vozačke sposobnosti, da je kontakt ostvario najpre sa vozilom II prešavši delom na suprotnu kolovoznu traku i da je potom nakon proteka 0,9 sekundi ili pređenih 17,5 metara ostvario sudar prešavši na levu kolovoznu traku i kojom prilikom je u vozilu kojim je upravljao sada pokojni PP stradala smrtno tri lica . Ovakva svoja utvrđenja sud je zasnovao između ostalog i na nalazu i mišljenju veštaka Saobraćajne struke sa Tehnološkog fakulteta – Saobraćajni odsek u ZZ koji nalaz je u potpunosti prihvatio a takođe je na nesumnjiv način od strane veštaka utvrdio i alkoholisanost optuženog kritičnom prilikom i pri tom dao pravilne razloge zašto je našao da je optuženi krivično delo u osnovnom obliku izvršio sa eventualnim umišljajem koje razloge u svemu prihvata i Vrhovni sud, kao drugostepeni, a prvostepeni sud je pravilno našao da se teže posledice kao kvalifikatorne okolnosti u ovom krivičnom delu u vidu smrti tri lica mogu pripisati samo nehatu optuženog.

Prema tome, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio sve odlučne činjenice kako one od značaja za radnju izvršenja navedenog krivičnog dela, tako i okolnosti pod kojima je isto učinjeno, utvrđen je i subjektivni odnos optuženog prema tim radnjama. O tome su u pobijanoj presudi dati pravilni i iscrpni razlozi koje prihvata i ovaj sud.

Na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen krivični zakon kada su radnje optuženog AA pravno kvalifikovane kao krivično delo teško delo protiv bezbednosti javnog saobraćaja iz člana 201. stav 2. u vezi člana 195. stav 1. KZ RS pa se navodi u žalbama branilaca optuženog da je u konkretnom slučaju povređen krivični zakon pokazuju neosnovanim.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni po žalbama branilaca optuženog i Okružnog javnog tužioca u Kruševcu, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud naveo okolnosti kojima se rukovodio pri odmeravanju kazne iz člana 41. OKZ, a žalbenim navodima branilac optuženog i Okružnog javnog tužioca ne dovodi se u sumnju utvrđene okolnosti od značaja za odmeravanje kazne, niti se u izjavljenim žalbama ističu neke nove okolnosti koje nisu cenjene od strane prvostepenog suda, pa Vrhovni sud nalazi da su žalbe branilaca optuženog i Okružnog javnog tužioca i u ovom delu neosnovane. U izrečenu kaznu zatvora pravilno je prvostepeni sud optuženom AA uračunao vreme koje je proveo u pritvoru počev od 9.7.2004.godine pa do pravnosnažnosti presude.

Sa svega iznetog Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude a na osnovu člana 388. ZKP.

Zapisničar, Predsednik veća

Dragana Lužnjanin, s.r. sudija,

Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

SŠ